



Георг Освальд Котт

«Каб зрабілася светла...»

Георг Освальд Котт — пісьменнік, паэт. Нарадзіўся ў 1931 г. у Зальцгітэры. Закончыўшы рамесніцкае навучанне, вывучаў дыялогію і германістыку; працаваў выкладчыкам у прафесійнай школе і ва ўніверсітэце ў Гановеры. Аўтар радыёп'есаў, апавяданняў і вершаў, некаторыя з якіх пакладзеныя на музыку і перакладзеныя на розныя мовы. Аўтар 19-ці кніг, сярод якіх апошнія — выданні вершаў: «Больш за дванаццаць целаў у даўжыню» (Пфафэнвайлер, 1998), «Штодзённая праца» (Люнэнбург, 1999), «След ад воза» (Берген/Галандыя, 2001), «Палёт сарокі» (Хаўцэнберг, 2006). Узнагароджаны прэміяй «Новая кніга» ў Ніжняй Саксоніі і Брэмене (1998) і інш. Сябра ПЭН-клуба. Жыве ў Германіі, у Браўншвайгу.

Чысты чацвер

яшчэ
не Вялікдзень

але ўсё далей і далей
гучыць сірэна «хуткай дапамогі»

як быццам да свята
ўсё супакойваецца

* * *

Старамодна
на сваім
дыване-самалёце
сядзіць Бог
усміхаецца і
кідае мне канат

вокам не міргнуў
папляваў я на далоні

спружыніста разбягаюся
каб скокнуць

тут падцягнуцца
проста дробязь

а я ўжо
спужаўся да смерці
што магу
зрабіцца пасмешышчам

* * *

Ні крыку лаянкі
ні грукату
падае свежы снег

асцярожна ўкладаюць
каціныя лапы
ружанец вакол дома

* * *

У штодзённых клопатах
пакінуць адну руку вольнаю
і дацягнуцца да зорак

* * *

Твар быў пусты
заззяў
калі ўбачыў травінку
якая паднімала ўгору асфальт

* * *

На небе ўсё робіцца ўпарадкавана
ўсход і захад сонца
арбіты спадарожнікаў

набліжаецца знічка
пстрыкае пальчыкам
паказвае нос

Галілей не даскоквае
плюхаецца ў ручай і не чуе
рогат Млечнага Шляху

* * *

Грузападымальныя краны
закрываюць кратамі неба

недасягальна

за агароджаю будпляцоўкі
стаіць більдшток¹

адзін-адзінюткі.

* * *

Сёння сцяг не прыспушчаны
колеры перакульваюцца
жыццярэдаснасць
б'е цераз край
а там
там яшчэ схаваны
блакіт матылька
які надае мужнасці зрэнцы вока —
прарочыць
фіялетаваы колер ранаў

* * *

Сагнутая ад ранаў
твая спіна
кволя
твае птушыныя костачкі

і вузляковае пісьмо
ў цябе на грудзях
апавядае як гэта
кожны дзень жыць нанава

* * *

Каб зрабілася светла
я прашу аб святле

адна
дзве
жменька
і больш
агнёвых саламандраў
ззяюць
сваёй жаўцізноў

*Пераклад з нямецкай мовы
Алены Сямёнавай-Герцаг.*

¹ Драўляная ці мураваная калона з выяваю распяцця, Дзевы Марыі ці іншых святых, якую ўстанаўліваюць у каталіцкіх мясцовасцях каля дарогі, часам на будынку, дзеля чытання побач з ёю кароткай малітвы ці памінання нябожчыкаў, таму яе называюць таксама «малельнаю калонаю» (Betsäule). Некаторыя месцы ў Паўднёвай Германіі называюць «зямлёю Пана Бога» (Herrgottsland) ці Дзевы Марыі (Madonnenlände) з-за вялікай колькасці такіх калонаў.